

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 10.209 van 21 april 2008
in de zaak RvV 21.380 II**

In zake: [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. TIELEMAN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 7 februari 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 december 2007 tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

De verzoekende partij is geboren op [REDACTED] 1947 te [REDACTED] en heeft de Ghanese nationaliteit.

Haar dochter, van Belgische nationaliteit, is gehuwd met een Belgisch onderdaan en woont in België.

Op 14 december 2007 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot vestiging, in functie van haar dochter.

Bij brief van 20 oktober 2007 brengt haar schoonzoon de Dienst Vreemdelingenzaken ondermeer ter kennis dat de verzoekende partij niet in haar eigen onderhoud kan voorzien en onderhouden wordt door vrienden.

Op 21 december 2007 neemt de gemachtigde ambtenaar van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing die aan de verzoekende partij ter kennis wordt gegeven op 9 januari 2008 en gemotiveerd is als volgt:

"Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in opgaande lijn:

Uit het verslag van de schoonzoon blijkt dat betrokkene geen gezinscel vormt met de Belgische onderdaan in functie van wie de aanvraag tot vestiging werd ingediend. De schoonzoon wil betrokkene niet ten laste hebben. Betrokkene zou onwettig verblijven op een ander adres."

2. Onderzoek van het beroep.

In een tweede middel voert de verzoekende partij ondermeer de schending aan van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Zij betoogt (verzoekschrift, pagina 12-13) dat de wettelijke bepalingen niet vereisen dat er een samenwoning is met de persoon in functie van wie de aanvraag wordt ingediend. Zij stelt dat bovendien nergens wettelijk werd voorzien dat een schoonzoon de bevoegdheid heeft om een verslag op te stellen en dat dit prerogatief enkel de ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken of de politie toebehoort. Verder stelt zij dat de bestreden beslissing manifest foutief is gemotiveerd. De aanvraag werd verricht in functie van de dochter van de verzoekende partij en niet in functie van haar schoonzoon. Het gegeven dat haar schoonzoon haar niet ten laste wil, doet niet terzake. Derhalve is ook artikel 40 van de Vreemdelingenwet geschonden.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Het verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). Bovendien merkt de Raad verder op dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk naar artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen verwezen wordt.

Verzoekster bespreekt in haar verzoekschrift bovendien de motieven die de bestreden beslissing schragen, zodat zij niet kan voorhouden deze niet te kennen. Uit het betoog van verzoekster blijkt dat zij de motivering inhoudelijk bekritiseert en derhalve de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij inderdaad haar aanvraag louter en alleen indiende in functie van haar Belgische dochter. De loonfiche van de dochter van de verzoekende partij werd bijgebracht. Op 14 december 2007 maakt de stad Gent ondermeer aan de Dienst Vreemdelingenzaken een fax over met stukken waaruit blijkt dat de dochter de huur van de woonst van de verzoekende partij betaalt.

Uit de bestreden beslissing kan enkel afgeleid worden dat de verwerende partij de aanvraag heeft onderzocht in functie van de schoonzoon van de verzoekende partij wiens brief (verslag is een ongelukkig gekozen term) inhoudelijk op het vlak van bijstand aan de moeder wordt tegengesproken door de betaalde huurbewijzen. De motivering in de nota van de verwerende partij dat de dochter over onvoldoende inkomsten beschikt om de verzoekende partij ten laste te nemen is een motivering a posteriori en kan niet teruggevonden worden in de bestreden beslissing.

Derhalve is de bestreden beslissing genomen op grond van onjuiste, minstens onvolledige, gegevens en op kennelijk onredelijke en onzorgvuldige wijze, temeer nu de verwerende partij zich enkel steunt op een brief van de schoonzoon. Deze vaststelling volstaat om het onderdeel dat de materiële motiveringsplicht geschonden acht, gegrond te verklaren.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 december 2007 tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend en acht door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

T. LEYSEN.

De voorzitter,

M. BEELEN.

